

Скарбничка

Дитяча газета

Цікаві мавпи. Їжачок **3**

Пригоди шукачів **4**

На користь чи на шкоду? **6**

Вот это да! **7**

Що ми знаємо про їжачка? **8**

Веселый English **9**

Положительный пример **10**

Малюнки читачів **12**

Забута обіцянка

Від самого ранку Андрійко думав про те, що вони з дідусем підуть до зоопарку. Погода була чудова. Хлопчик вже давно зібрав у рюкзак усе необхідне: бутерброд, воду, цукерки, декілька невеликих яблук.

Андрійко пообіцяв, що він виміє посуд після сніданку, вигуляє цуценя Графа, а головне – витре у своїй кімнаті підлогу. Посуд він абияк помив, вийшов з Графом у двір і відразу ж побачив дідуса, який ішов від тролейбусної зупинки.

Онук із вигуком радощів кинувся дідусю на шию, а під ногами плуталося цуценя.

– Я на тебе вже давно чекаю. Пішли швидше! – потягнув він діда за руку в будинок.

– Привіт, Ганно, і до побачення. Сьогодні на нас уже не чекай. Гулятиму завтра, – вигукнув сусідці Андрійко.

Андрійко схопив рюкзак, відігнав від дверей спантеличеного Графа (адже цуценя так і не встигло погуляти), дорогою спіткнувся об миску з їжею для цуценяти і розсипав корм по всьому передпокою.

– Дідусю, ходімо! Пропустимо тролейбус, сьомий номер так рідко їздить.

Вони вийшли з двору, підійшли до зупинки і майже відразу під'їхав тролейбус.

– Чудово! – зрадів Андрійко і вдоволено вмовився на вільному місці.

Але не пройшло і кількох хвилин, як Андрійка почало щось непокоїти.

Відчувалася стурбованість, хлопчик згадав спантеличений погляд Графа, перевернуту миску із кормом. І раптом наче вогнем обпало щоки: «У мамі болить спина... Як же вона збере корм? А моя кімната? Адже я обіцяв її помити». Гарний настрій зник.

– Дідусю, давай повернемося! – зі сльозами на очах сказав Андрійко.

– Що сталося? Ти захворів? – занепокоєно запитав дідусь.

Андрійко розповів про свої переживання. – Гаразд, я з тобою згоден. Давай повернемося і все виправимо. Зараз лише 10-та година ранку, а зоопарк працює до 6 вечора. У нас ще багато часу.

Мама здивувалася, але зраділа, вона міцно обійняла та поцілувала сина, промовивши:

– У кожної людини є совість, яка нагадує про невиконані обіцянки. Правда, у деяких людей вона спить... Я рада, синочку, що вона у тебе швидко прокинулася. Дякую, що потурбувався про мене.

Л. Скрипник

Віра, надія, любов

Моє життя – це вічний скарб,
Палає та не згасне.

В серцях людей горить свіча,
Ніколи не загасне.

Буде горіти все життя, та
поки є надія,

Моя любов ще є жива,
Допоки є ще віра!

Ірина

Кто в каком доме живет?

Как кактус приобрел друзей

Синие листья

Порятунок

Светлана Ярошевич

Как кактус приобрел друзей

На столике в небольшой кухне стоял цветочный горшочек, в котором рос цветок. Всякий, кто взглянул бы на него, сказал бы: «Ничего себе цветок! Колочий, как еж. В виде шишки, некрасивый совсем». Все, кто окружал горшочек, были того же мнения: алюминиевая ложка, нож из нержавеющей стали, две эмалированные мисочки и зеленая солонка. Все эти столовые принадлежности постоянно подчеркивали свое превосходство во время общих разговоров. Все они были хвастливы и превозносились друг над другом, но когда дело доходило до кактуса, их мнения совпадали: кактус был самым некрасивым из них.

Когда в дом тихонько прокрался господин Сон и накрыл всех обитателей разноцветным халатом, столовые принадлежности завели разговор: — Сегодня я здорово потрудились! — позвякивала ложка. — Скребла сковородку, мешала суп, запикивала кашу в рот реву-щего ребенка. Но теперь хозяйка вымыла меня и вытерла до блеска. Наверное, я ей очень дорого обошлась. И, должно быть, я сделана из очень драгоценного металла!

И ложка еще сильнее выпятила и без того выгнутую дугой грудь.

— Да ты из простого алюминия! Дешевка! — презрительно парировал нож. — Вот я из нержавеющей! Ты потемнеешь, если хозяйка забудет тебя вытереть, а я всегда буду

блестящим, до старости! Я сегодня нарезал три буханки хлеба, один батон, полведра картофеля, килограмм лука!

Он хотел сказать что-то еще, но его перебили мисочки-сестрички:

— Грош тебе цена без человеческих рук! Вот мы сегодня потрудились! И вид у нас получше, чем у вас всех! Что вы по сравнению с нами? Черно-рабочие!

Наконец не вытерпела солонка и вставила свое веское слово:

— Ветрогоны! Вы постоянно меняете род своих занятий. Я же осталась верна одному весьма важному предназначению. Я хранительница соли! А посмотрите на мой цвет — он зеленый. Кто из вас может похвастаться таким же нарядом?

— Посмотрите на этого уродца! — воскликнула ложка, чтобы солонка не добралась своей критикой и до нее. — Он вечно молчит! Расскажи, как ты красив! Ха-ха-ха-ха!

Но кактус молчал. Он готов был зарыдать от обиды, но сдерживал себя. Он мог бы наговорить своим насмешникам кучу обидных слов в ответ. Но не хотел мстить. Он любил их и в глубине своего зеленого сердца считал обидчиков своими друзьями. Он не замечал их недостатков. Он не обращал внимания на то, что у алюминиевой ложки была большая часть стерта и оттого она выглядела однобокой, что у ножа не было кусочка ручки. А на лезвии глубокая щерби-

на. Он не замечал, что у мисочек эмаль в некоторых местах отбита и они похожи на божьих коровок. Он не видел, не позволял себе видеть, что солонка сделана из обычной пластмассы, которая от старости была вся в царапинах. Себя же кактус считал некрасивым и полностью соглашался со своими обидчиками.

— Что ж, друзья, вы правы! — проговорил цветок. — Я некрасив, но у меня доброе сердце, и поэтому я люблю вас, хотя вы меня и огорчаете. Ваши колкости причиняют мне боль. Прошу вас, друзья, не огорчайте меня!

Они покраснели и опустили глаза... С этого дня они больше не смеялись над кактусом...

Как-то однажды все проснулись и увидели на самой макушке кактуса цветок необычной красоты. Кактус-то расцвел! Это было восхитительно! С этого дня все переменили свое мнение о невзрачном цветке.

Как часто в нашей жизни случается все не так, как хочется нам. Вот хотя бы, если говорить о внешности. То нос слишком длинный, то уши оттопырены. Может, кто-то толстый, а кто-то очень худой, кто-то носит очки, а кто-то картавит. Все мы разные, но Иисус всех любит. Если ты хочешь иметь друзей, то не замечай их недостатков, как делал кактус, и не реагируй на обидные слова в свой адрес. В этом тебе поможет Иисус.

Полічи всіх комахок-сонечок.

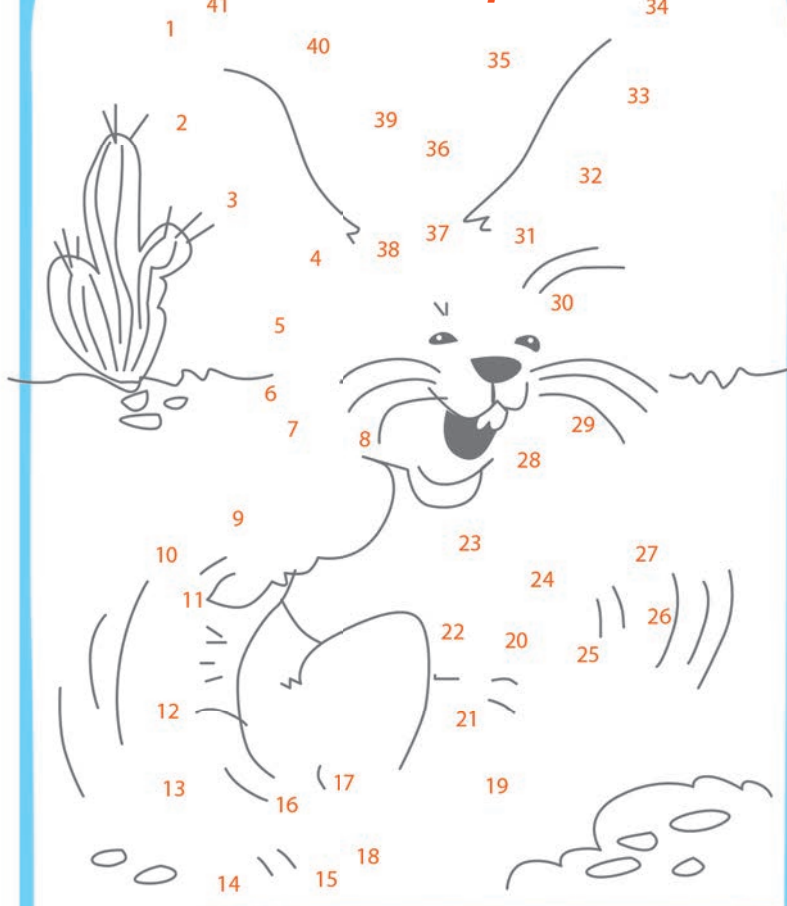
Я вижу Бога в каждом лепестке,
В порыве ветра, лучике, травинке,
В прохожем вижу, вижу и в тебе,
В небесной выси, в маленькой росинке.

Все созданное говорит о Нем
Цветами радуги и запахом полыни,
В закате красками и проливным дождем,
Золотоглавыми барханами пустыни.

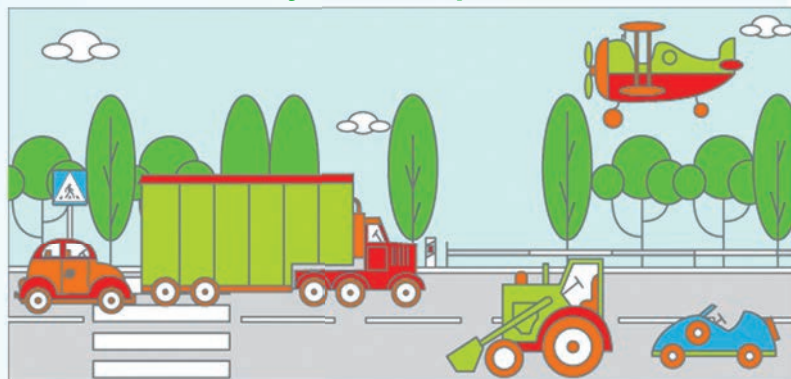
Цените все, что видите вокруг,
Вдыхайте, восхищайтесь, осязайте!
И не прервется вечной жизни круг,
Только за все Творца вы прославляйте.

Таран Ольга

З'єднай точки та розмалюй.

Найди 10 отличий между этими картинками.

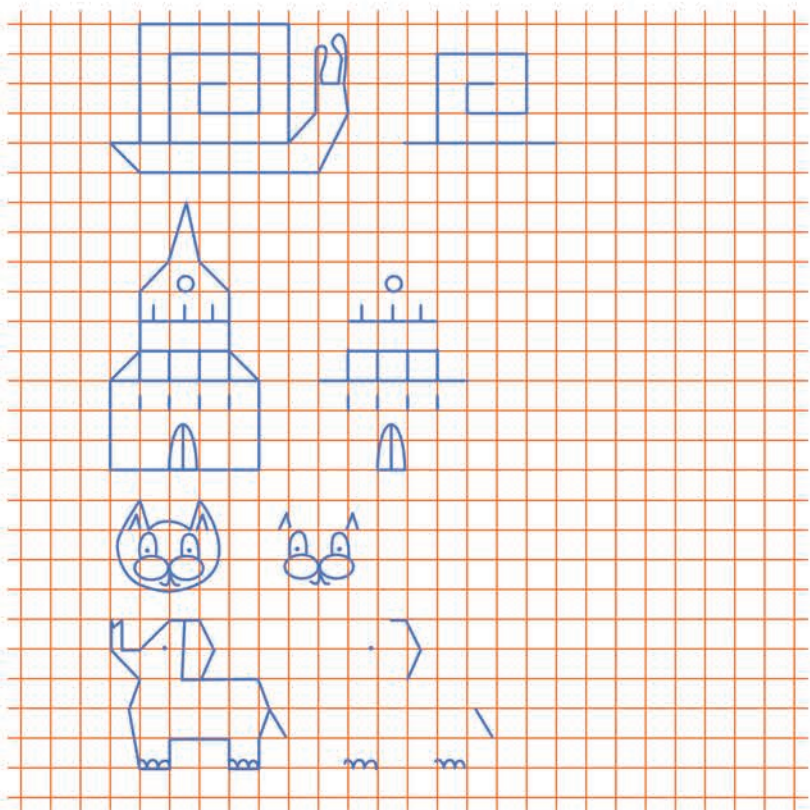

Ялиночки та їжачки

Знайди всіх їжачків та полічи. Кожного знайденого їжачка розмалюй сірим, а ялинки – зеленим кольором.

Нарисуй по клеткам

Мячики в комнате

Сосчитай все мячики на картинке. Найди 2 одинаковых мячика.

Хелен Робінсон

Цікаві мавпи

Ми були на сафарі в Онтаріо, Канада. Мої батьки сиділи попереду, мій дядя, брат і я сиділи на задньому сидінні нашого автомобіля.

Сафарі – це щось схоже на зоопарк, лише тварини перебувають не в клітках, а у звичному для них середовищі, а люди спостерігають за ними, сидячи в автомобілі.

Того дня ми бачили слонів та жирафів, зебр та носорогів, страусів та північних оленів. Ми навіть бачили тигрів та левів неподалік від нашого автомобіля.

Та найбільше нам сподобалися мавпи. Для того, щоб не потрапити в неприємну ситуацію, потрібно було знати правила. Великий яскравий знак попереджав: « Не годуйте тварин!», проте ми не змогли втриматися.

Я взяв крекер та простягнув його у вікно. Маленька коричнева мавпочка стрибнула нам на машину і вихопила крекер у мене з рук.

Тоді велика кількість мавп кинулися до нашої машини. Вони обліпили її з усіх сторін. «Як це весело! – подумав я. – Що за дивні правила?!»

Потім велика чорна мавпа повисла на ручці задніх дверей нашого автомобіля. Двері відчинилися – і тварина застрибнула до салону автомобіля.

Ми з братом почали кричати, у той час як мавпа рухалася та стрибала по салону, доки дядьку не вдалося виштовхнути мавпу з машини та зачинити двері.

Того дня я усвідомив, що правила все-таки необхідні. Інколи ми можемо не усвідомлювати, для чого вони існують. Проте дотримання певних правил може вберегти нас від багатьох проблем.

Їжачок

Неподалік від бабусиної хати, у прохолодному яру, який навесні вкрився зеленим килимом і усілякими квіточками, оселився молодий їжачок. Онуки бабусі Єви постійно його бачили десь на стежці, біля старого хлівця. Їжак був завжди заклопотаний, він увесь час кудись поспішав. Сірий їжак завжди у справах – можливо, він поспішає до своїх зголоднілих малят або полює на мишей, усіляких гусениць, хрущів та на інших шкідників, які псують городні та садові культури. Невдовзі родина звикла до «їжачка – мудрячка», як його тепер називають дівчатка.

Якось мала Яринка звернула увагу на їжачка, який мав незвичайний вигляд – глибоко в його голках блищали якісь дивні сірі намистини. «Дивно, де ж він їх узяв?» – подумала дівчинка і побігла запитати про це у мами. Маму теж зацікавили ті намис-

тини, тому вона вирішила подивитися на їжачка. Одного погляду на тваринку було достатньо, аби зрозуміти: їжачок потрапив у біду. Сірі намистини – це звичайні кліщі, які повпивалися у шкіру тваринки. Усім стало його дуже шкода їжачка, тому вони вирішили допомогти йому. Тітка Яринка взяла пінцет і почала витягати кліщів зі шкіри тварини. Мама міцно тримала їжачка у старому рушнику, щоб не поколоти його голками.

Їжачок терпляче переніс не легке випробування: він майже не ворухнувся, доки його рятували від кліщів. А потім їжачок побіг до своєї оселі.

Наступного року вдячний їжак знову оселився у прохолодному яру. Дружба їжачка і людей тривала. Це чудово, коли люди і дикі тварини можуть співіснувати поруч і при цьому не заважати одне одному.

Алла Кривоносова

Жук-чемпион

Поиграй с друзьями: кто из вас быстрее выполнит все задания и поможет жуку добраться до финиша?

Чтобы перелезть через стену, реши пример

$$23 + 5 - 18 =$$

Чтобы перепрыгнуть обрыв, спой 1 куплет любимой песни.

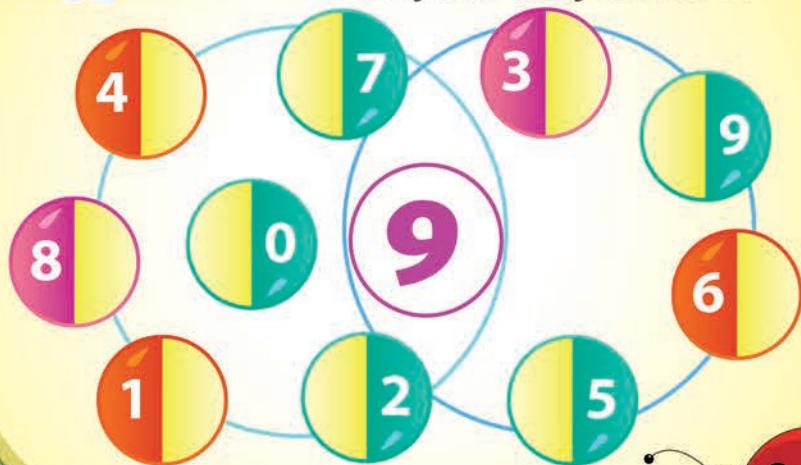
Задание 2

Пройди лабиринт.

Задание 1

Допиши цифры, чтобы в сумме получилось 9.

Чтобы перепрыгнуть через забор, посчитай про себя до 10.

Задание 4

Раскрась и посчитай мышек.

Задание 3

Запиши недостающие числа

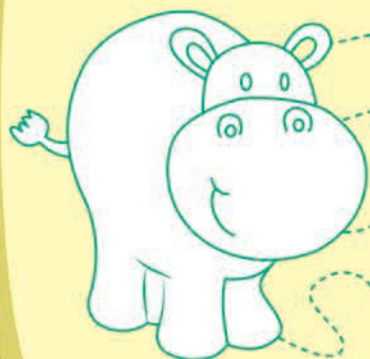
1	2	3		5
6		8		10
	12	13	14	
16	13		19	20
21		23	24	25
26	27	28		30

Чтобы убрать камни с дороги, прочитай скороговорку 5 раз:
«У четырех черепашек четыре черепашки».

Чтобы убрать бревно с дороги, нарисуй жука.

Задание 5

Помоги бегемоту съесть бананы.

Задание 6

Прочитай слово.

И Н Ш И Ф

Чтобы убрать мусор, придумай рифму к слову «ракета».

Синие листья

У Кати было два зеленых карандаша. У Лены ни одного. Вот и просит Лена Катю:

— Дай мне, пожалуйста, зеленый карандаш!

А Катя говорит:

— Спрошу у мамы.

Приходят на другой день обе девочки в школу. Лена спрашивает:

— Позволила мама?

А Катя вздохнула и говорит:

— Мама-то позволила, а брата я не спросила.

— Ну что ж, спроси еще брата, — говорит Лена.

Приходит Катя на другой день.

— Ну что, позволил брат? — спрашивает Лена.

— Брат-то позволил, но я боюсь, что сломаешь ты карандаш.

— Я осторожненько, — ответила Лена.

— Смотри, — говорит Катя, — не чини, не нажимай крепко и в рот не бери карандаш. И не рисуй много!

— Мне, — говорит Лена, — только листочки на деревьях нарисовать надо да травку зеленую.

— Это много, — говорит Катя, а сама брови хмурит. И лицо недовольное сделала.

Посмотрела на нее Лена и отошла. Не взяла карандаш. Удивилась Катя, побежала за ней.

— Ну что ж ты? Бери!

— Не надо, — отвечает Лена.

На уроке учитель спрашивает:

— Отчего у тебя, Леночка, листья на деревьях синие?

— Карандаша зеленого нет, — ответила девочка.

— А почему ты у своей подружки не взяла?

Молчит Лена. А Катя покраснела и говорит:

— Я ей давала, а она не берет.

Посмотрел учитель на обеих:

— Надо так давать, чтобы можно было взять.

В. Осеева.

Лабиринт

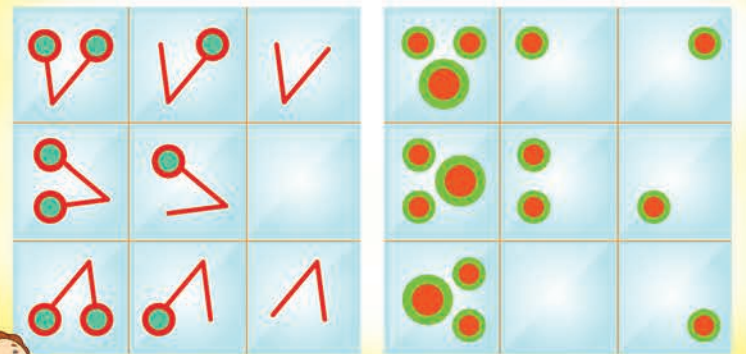
Заячья нора похожа на лабиринт.

Подумайте: может ли прийти в гости ко всем зайчикам зайчик, который стоит у входа в нору?

Всем ли зайцам досталось по морковке?

Домалюй порожні та недомальовані клітинки.

Допомога

Наталочка з батьками мешкала у великому будинку. Навпроти жила одна жінка, сусідка. Дівчинка помітила, що її сусідка сидить на лавці біля будинку сумна. Наталочка вирішила підійти до жінки і запитати, чому вона така засмучена і не усміхається.

Дівчинка несміливо сіла поряд зі своєю сусідкою і почала розмову:

— Доброго дня. Я ваша сусідка. Ми мешкаємо поряд.

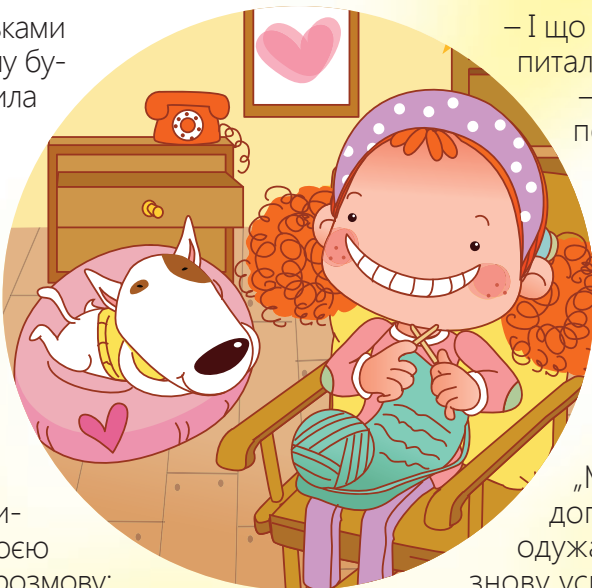
Жінка привіталася.

— Чому ви такі сумні?

— Моя собачка занедужала, — відповіла сусідка. — Вона погано себе почуває, і що б я не робила, нічого не допомагає. Я давала їй молока, але все марно.

Наталочка співчутливо промовила:

— Це сумно. Та не засмучуйтеся, я знаю, що потрібно робити.

— І що ж? — зацікавлено запитала жінка.

— Нам потрібно помолитися. Добрий Ісус допоможе, навіть якщо нічого не можна вдіяти. Давайте разом попросимо у Господа допомоги!

Жінка погодилася. Наталочка почала молитися:

„Мій добрий Ісусе, допоможи, щоб цуценя одужало і наша сусідка знову усміхалася і не була засмучена. Амінь“.

Наступного дня дівчинка вийшла на вулицю і побачила щасливу жінку зі своєю собачкою. Сусідка усміхнулася і сказала:

— Бог почув твою молитву, і моє цуценя так одужало.

Наталочка вкотре переконалася: Ісус завжди готовий допомогти. Тільки потрібно в Нього попросити.

Наталя Гунько

Ведмедик

Домалюй узори на штанцях та кофточці ведмедика. Розфарбуй.

Ерік Б. Хеа

На користь чи на шкоду?

Хлопчик на ім'я Байрон вмовляв свою маму купити йому пневматичну рушницю. Мама намагалася переконати його, що це не найкраща ідея. Проте Байрон зі сльозами на очах вмовляв та благав маму до того часу, поки вона, проти власного бажання, все ж таки пішла сину на поступки і купила те, що він просив. Тоді ж і почалися неприємності. Сусіди почали скаржитися на розбиті вікна та поранених домашніх тварин. Мама вимушена була забрати та заховати зброю.

— Мені взагалі не слід було купувати її, — сказала вона. — Я вже тоді передбачала, що все це до добра не доведе. Рушниця залишиться у мене до того часу, поки ти не станеш більш відповідальним за свої вчинки та обережним у своїх діях.

Байрон знову почав просити маму, та цього разу вона не пішла йому на поступки.

— Ні! Мені вистачило неприємностей через цю зброю.

Проте Байрон не втрачав надію повернути свою рушницю. Мама категорично відмовилася її повертати, тому

хлопець вирішив її знайти. Байрон обшукав усе горище, підвал, проте все безрезультатно. Тоді хлопець розпочав пошуки в гаражі. Врешті-решт він побачив там кінець ствола, котрий було видно з-за балки. Нарешті! Він її знайшов! І Байрон знову взявся за колишнє. Він сховався за дерево, засунув ствол під пахву, а другою, лівою, рукою почав заряджати в неї свинцеву кулю. Він так захопився цим заняттям, що навіть не помітив, як ззаду підкрався його молодший брат Джок. Зненацька почувся постріл і водночас крик.

Ви здогадалися? Маленький Джок, перебуваючи позаду, жартома натиснув спусковий гачок, і тепер з пальця старшого брата струменіла кров. Проте він не ризикнув зізнатися матері. Байрон просто поклав зброю на те місце, де знайшов, у гаражі. Проте це не завершення всіх прикрих пригод. Палець почав сильно опухати, почалося запалення. Коли лікар розрізав нарів, він виявив у рані свинцеву кулю.

Нам усім слід навчитися приймати відмову. Не все і не завжди для нас корисно.

Ребусы

Разгадай и запиши ответ.

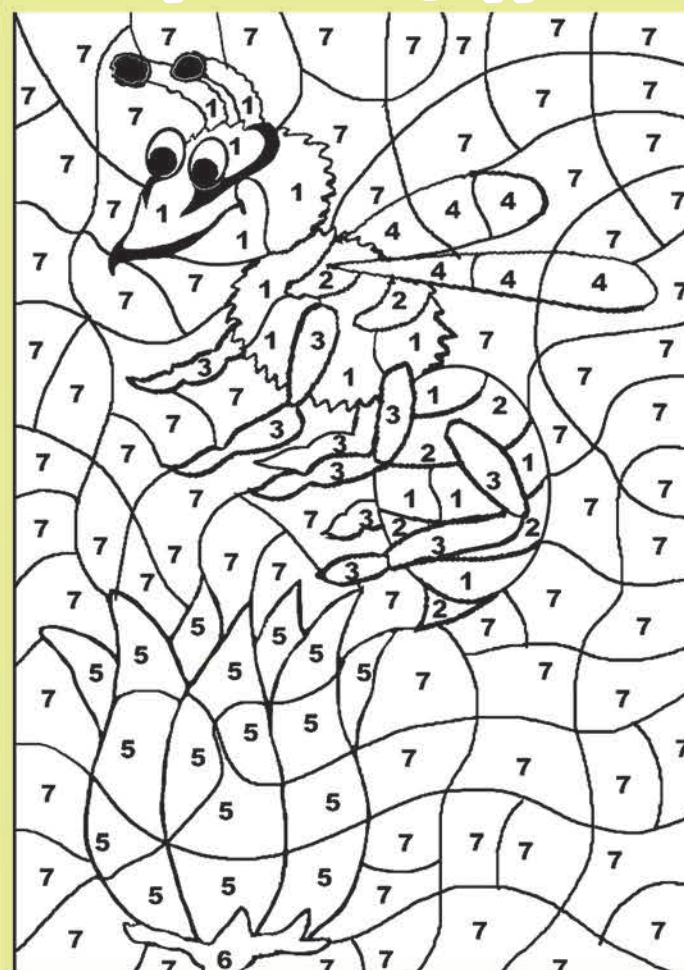
Найди слова

Кто спрятался на картинке?

Раскрась по цифрам

1 – желтый	5 – красный
2 – черный	6 – зеленый
3 – коричневый	7 – голубой
4 – белый	

Кроссворд «По кругу»

Розгадай кроссворд, подбрав правильные ответы.
Запиши их в клеточки

Ответы: камыш, шапка, ананас, сок, креветка, арбуз, зуб, бык.

Вот это да!

Вавилон был самым большим городом библейских времен. Он имел наружную стену 95 метров высотой и 26 метров толщиной. На ней располагались 250 смотровых башен, которые возвышались над стеной на 30 метров. Город занимал площадь 196 квадратных миль и был окружен рвом в 9 метров шириной.

Верблюды были «грузовиками» библейских времен. Верблюды способны тащить на себе 180 кг груза и путешествовать со скоростью 16 км в час. Из-за того, что верблюд может нести около 20 литров воды в каждом из своих трех желудков, он может идти без воды три дня. А в его горбах находится жир, а не вода, как некоторые считают. В библейские времена верблюжье молоко использовали для изготовления сыра, а шерсть использовалась для изготовления полотна для шатров, а также веревок и канатов.

Если бы ты жил на Марсе, тебя бы будило по утрам голубое солнышко и, возможно, даже легкие облака были бы голубыми. На Луне небо казалось бы красным.

Морским звездам нет необходимости беспокоиться о том, чтобы не скользить на морском «полу». Их «ступни» покрыты 15000 тонких подошв, которые действуют как маленькие присоски.

Каждую секунду **человеческий мозг** получает 100 миллионов сигналов от всего организма.

Загадки

На лугу она пасется,
Хвостом с мухами дерется,
Иногда рогами бьется.
Хоть на вид она сурова,
Молоко давать готова.
Это бурая

И морковку любит кушать,
Может он вести поклажу,
Если ласково поглажу.
Ну а если вдруг упрется,
Повозиться с ним придется,
Не поможет уговор,
Ведь упрямый он

По полям, лесам гуляет.
Даже по дворам шныряет
И хвостом след замечает.
Ей, плутовке, мышка снится,
Воровать, ох, мастерица!
Это рыжая

Творожный десерт

Ребята, предлагаем вам приготовить вкусный творожный десерт.

Для приготовления вам необходимо:

- 250 г творога,
- 200 г сливок,
- 100 г сахара,
- 1-2 ч.л. ванильного сахара,
- 100-150 г вишни (можно замороженной) или любых других ягод.

Приготовление:

- 1 Взбить в блендере творог, сахар и ванильный сахар.
- 2 Разморозить вишню или помыть и достать косточки из свежей ягоды. Крупные ягоды можно порезать. Высыпать ягоды в творожную массу.
- 3 Взбить сливки и смешать с творожной массой.
- 4 Разлить массу по формочкам. Можно использовать пластиковый контейнер. Осталось только заморозить, убрав десерт на ночь в морозилку.
- 5 За 5-10 минут до подачи на стол вынуть готовый десерт из морозилки, достать из формочек и разложить на тарелочки. Можно полить вареньем.

Объедение!

Що ми знаємо про їжачка?

Їжачок – маленький, сірий, колючий... Хто ж не знає їжачка?

Це цікавий звір, чия спина і боки вкриті короткими темними голками. Голки завдовжки до 3 см. У дорослих їжаків їх 5000—6000, у молодих – всього 3000. Хутро на мордочці, ногах і черевці їжачка жорстке.

Довжина тіла їжачка 135-265 мм, хвоста – не більше 3 см; важить він у середньому 700-800 г. Самці – їжачки більші за самок. Мордочка у цих тваринок витягнута, рухлива; ніс гострий і постійно вологий. Очі їжачка чорні, круглі. Вуха у цих тваринок короткі (менше 3,5 см), округлі, майже заховані в хутро. Кінцівки п'ятипалі, з досить гострими кігтями; задні лапи дещо довші за передні. На верхній щелепі 20 дрібних гострих зубів, на нижній – 16.

Голки їжачка порожнисті, наповнені повітрям і поділені поперечними дисками на відсіки. Кожна закінчується невеликим розширенням, яке знаходиться під шкірою; тому голки випадають разом з латочками шкіри. До кожної голки кріпиться м'язове волокно, яке її піднімає і опускає; підняті голки перехрещуються під різними кутами, створюючи надійний колючий покрив. Під шкірою спини у їжачка знаходиться особливий м'яз, який при скороченні дозволяє йому згорнутися в колючу кулю. Кожна голка зростає 1218 місяців; у середньому за рік міняється одна голка з трьох (в основному навесні і восени).

З настанням заморозків, накопичивши жирові запаси, їжак закупорює вхід в нору і впадає в сплячку. У сплячці частота серцебиття у їжачка знижується до 2060 ударів, а дихання – до одного вдиху в хвилину. Якщо їжак засинає без достатнього запасу жиру, він ризикує під час сплячки померти з голоду.

Харчується їжак переважно комахами (жуками, щипавками) і їхніми личинками, слимаками, равликами, дощовими черв'яками. З рослинних кормів він віддає перевагу жолудям, грибам, ягодам і фруктам. Їжак дуже ненажерливий, особливо після сплячки, – за ніч

може з'їсти корму, який відповідає 1/3 його ваги. Усупереч поширеній думці, молоко для їжаків шкідливе і їх не слід годувати молочними продуктами, оскільки вони страждають непереносимістю лактози.

У їжаків гострий нюх і слух, зір слабкий. Вони бігають зі швидкістю до 3 м/с, добре плавають і лазять. Пересуваючись по лісу в пошуках їжі, їжак шумить сухим торішнім листям, і по цьому шуму його легко виявити.

Звичайний їжак корисний знищенням шкідливих комах.

Вважається, що їжак – чудовий мишолов, його навіть називають колючою кішкою. Але насправді миші не їжа для їжаків. Не може їжачок за цими прудкими гризунами погнатися, от хіба що вдасться йому знайти мишаче гніздо. Але набагато більше цікавлять їжаків зовсім інші гнізда – осині й бджолині. Цих комах їжак їсть, зовсім не боячись укусів. Їжаки взагалі дуже стійкі до різних отрут, у тому числі й до бджолиної. Невеликі дози сулеми, миш'яку, синильної кислоти для їжачка не смертельні. І навіть укуси гадюки він переживає, перенісши легке нездужання. Утім, на змії їжаки полюють

рідко, воліючи мати справу з дощовими хробаками.

Кажуть, нібито їжак може згорнутися в клубок і покотитися, тікаючи від небезпеки. Згорнутися їжак може, а от покотитися – ніяк. Його спинний м'яз влаштований таким чином, що стягує в кулю тільки нерухомого їжачка. Варто йому поворухнутися, лежачи на спині, як м'яз втрапить свою пружність і їжак розпластається по землі ганчіркою. Від своїх ворогів – лисиць, пугачів, великих сов, яструбів – їжачок зазвичай не тікає й, звичайно, не котиться. Він завмирає на місці, згорнувшись у колючу кулю.

Але є в їжача інші вороги, від яких колючки не рятують. А все тому, що живуть ці вороги безпосередньо в їжачих колючках. Це кліщі й блохи. Часом вони так дошкуляють їжачку, що він влаштовує собі дезінфекцію. Знаходить, наприклад, опалі дикі кислі яблука й качається у них. Звідси, напевно, і з'явилися розповіді про запасливого їжачка.

Тяга їжаків до різного роду кислих продуктів, їдких речовин, предметів з різким запахом помічена давно. Жоден їжак не пройде повз промаслену ганчірку або носову хустинку, що пахне парфумами. Відомі випадки, коли їжаки

підбирали й наколювали на свої голки недокурки або намагалися «вивалятися» у кавових зернах. Іноді їжаки позбуваються від бліх традиційним способом: заходять у воду по кінчик носа. Це допомагає, але не надовго. Варто чистому їжачкові прогулятися по лісі, як у його голках знову поселяються паразити.

До речі, цю особливість їжаків – буквально притягати до себе кліщів – досить давно і з великим успіхом використовують епідеміологи. За допомогою їжаків вони рахують кліщів у природних вогнищах енцефаліту й туляремії. В епідеміологів є навіть особлива одиниця рахунку – «їжачо-година». Вона показує кількість кліщів, яких один їжачок назбирає за одну годину пробігу по зараженому лісу.

А ось іще декілька цікавих фактів з життя їжаків:

Факт 1

Колючки й згортання в клубок – це природний захист їжаків від хижаків. Однак він не завжди допомагає – деяким тваринам вдається розгорнути скрученого в клубок їжачка. А лисиця, кажуть, навіть відкочує їжачка у воду, щоб він розгорнувся.

Факт 2

Колючки деяких видів їжаків можуть виявитися отруйними. Однак ця отрута виробляється не їжачком. Їжак змазує голки отрутою, «конфіскованою» у жаб.

Факт 3

У їжаків не найкращий зір. Правда, вважається, що їжаки можуть розрізняти кольори, як людина (на відміну від усіх інших тварин, у яких зір – «чорно-білий»). Крім того, у їжаків дуже гарні слух і нюх.

Факт 4

Їжачата народжуються сліпими, з яскраво-рожевою шкірою, без голок. Голки (спочатку м'які) починають з'являтися через кілька годин після народження. Очі в їжачат відкриваються на 16-й день.

Веселый English

Дни недели

Сегодня мы выучим с тобой названия дней недели на английском языке. Выполни все задания и ты сам не заметишь, как уже сможешь назвать все дни недели без подсказки.

Задание 1

Прочитай правильно все слова с помощью транскрипции.

SUNDAY
MONDAY
TUESDAY
WEDNESDAY
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

[фрайдэй]
[сандэй]
[сэтэдэй]
[тьюзди]
[манди]
[сэздей]
[вэнсдэй]

Задание 2

Допиши недостающие названия дней недели по порядку

Задание 3

Ты сможешь пройти лабиринт, если найдешь все дни недели по порядку

Задание 4

А теперь реши кроссворд: найди названия дней недели.

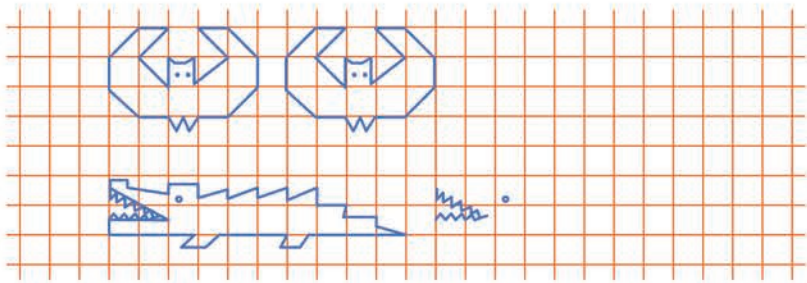
T	E	S	D	W	D	A	S	F	O
U	M	O	N	D	A	Y	A	R	T
E	F	R	S	F	O	P	T	I	H
S	A	T	U	R	D	A	U	D	U
D	W	E	N	S	R	P	R	A	R
A	T	W	D	T	H	F	D	Y	S
Y	G	T	A	R	P	R	A	T	D
S	A	T	Y	C	D	Z	X	B	A
O	W	E	D	N	E	S	D	A	Y

Задание 5

Напиши рассказ на английском языке о том, чем ты занимался в прошлое воскресенье. Ты можешь начать свою историю так:

Last Sunday I woke up at 9 o'clock and _____

Нарисуй по клеткам

Лабиринт

Ковром пушистым стелется
Зеленая трава,
На дереве шевелится
Зеленая листва.

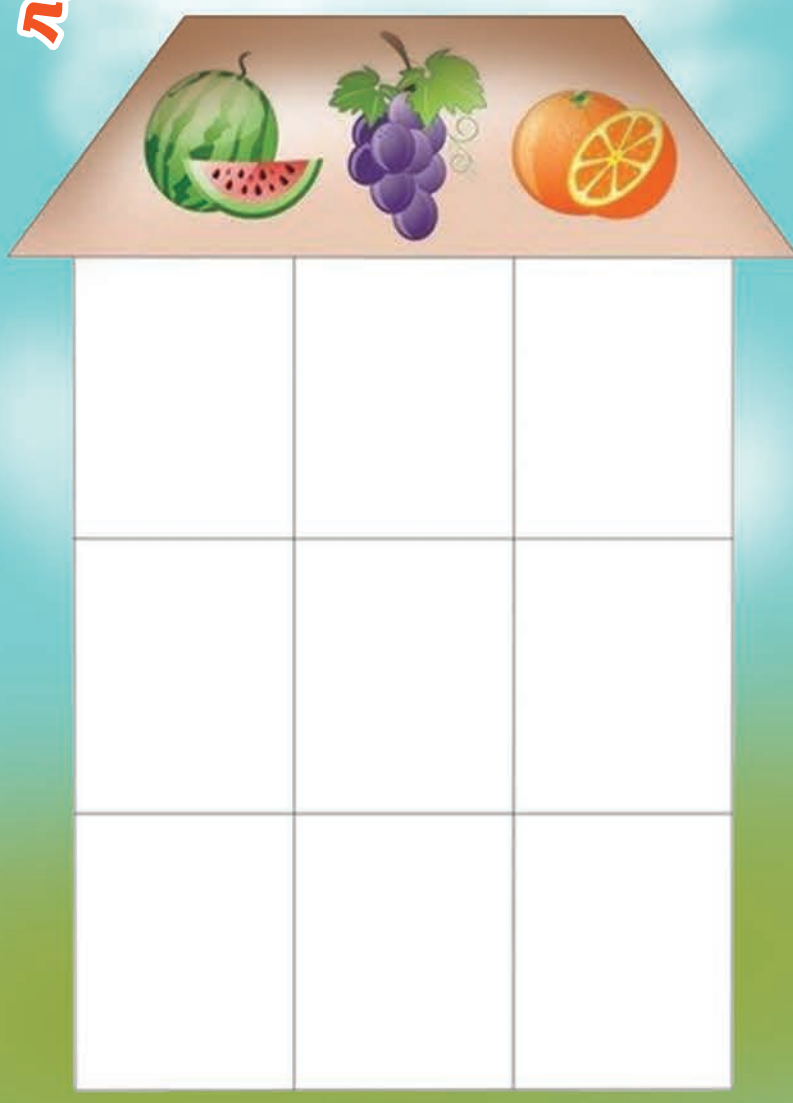
Росточки изумрудные
Пробились из земли.
Они такие нежные,
И ты их береги.

И нас Господь лелеет,
Нам жизни дар дает.
И хочет он увидеть,
Какой дадим мы плод.

Богдан

Логика

Задача: подобрать предметы, нарисованные на крыше, и расположить их так, чтобы ни в одном ряду и ни в одном столбике они не повторялись.

Лилит Сенфорд Рашинг

Положительный пример

Последнее время, возвращаясь домой поздним вечером, Сенди Мейер пахнул спелыми персиками. Его маму волновала его дружба с Питом Барнсом, с которым Сенди ездил на работу.

— Мама, — начал Сенди однажды утром, — Пит не такой плохой, как ты думаешь. Он помог мне устроиться на работу. Ты ведь знаешь, что этим летом подростку работу практически не найти. Мне и в самом деле нравится работать в фруктовом саду Флудов.

— Сынок, — сказала она, положив руку ему на плечо, — думаю ты прав, и мне не стоит беспокоиться о том, что Пит плохо на тебя влияет. Общение с тобой, должно быть, плодотворно сказывается на его характере. Ты мог бы стать для друга хорошим примером и помочь ему измениться. Тебе просто нужно, образно говоря, стать таким, как лук или банан. Если оставить их в холодильнике без упаковки, то вскоре прочие продукты пропитаются их запахом.

— Кажется, я понял тебя, мама. Я постараюсь стать для Пита положительным примером!

В этот момент бампер машины Пита коснулся бордюра, и Сенди простился с матерью. Во время езды он размышлял о том, каким образом сможет оказать на друга благотворное влияние.

— Это будет непросто, — заключил Сенди после того, как Пит во время обгона вытеснил соседнее авто на обочину, а затем язвительно рассмеялся.

Наконец они у цели. Рабочий день был в самом разгаре. Сенди и Пит должны были быть «на подхвате». Они выполняли самую разную работу.

Срывая фрукты, Пит и Сенди укладывали их в корзины, которые затем загружали на грузовые платформы. Сенди видел, что Пит увивался от работы, дразня детишек, приехавших на торг вместе с родителями. Сенди размышлял о том, как бы сказать

Питу о том, что так поступать нехорошо. Ведь если начать читать ему нотации, он и слушать не станет.

Позже Сенди и Пита попросили помочь в главном цеху. Это было самой сложной частью их работы. После того, как товар был проверен покупателем и оплачен, задачей ребят было аккуратно перегрузить корзины с фруктами с грузовой платформы в машину покупателя.

Сенди четко следовал указаниям. Работая быстро, он в то же время был вежлив с клиентами. Вскоре он потерял Пита из виду. Когда груженные плодами платформы стали возвращаться из сада, начальник Сенди распорядился, чтобы тот перешел в склад по сортировке фруктов. Внутри склада стояли длинные ряды столов, на которые ежедневно складировались контейнеры со второсортным товаром. Это были упавшие с дерева, подпорченные плоды. Миссис Флуд предупредила Пита и Сенди, чтобы они никогда не продавали эти фрукты низкого качества. Сенди часто размышлял о том, куда же они деваются.

Вдруг Сенди заметил, как Пит загрузил корзину фруктов низкого качества в машину покупателя, а полученные от него деньги сунул в карман. Это произошло быстро и почти незаметно. Сенди лишился дара речи. Он знал, что помощникам и водителям грузовиков запрещено брать деньги у покупателей. Оплата товаров велась исключительно через бухгалтерию. Сенди лихорадочно размышлял, как поступить в такой ситуации. Но он промолчал.

Позже в тот день ребят вновь отравили работать в сад. Сенди так хотелось сказать: «Пит, как ты мог продать второсортный товар, а деньги присвоить себе?». Однако всякий раз, оказавшись рядом с другом, у него не хватало духу сделать это.

Рабочий день близился к концу. Сенди приметил, как Пит осторожно пробрался в сортировочный склад. Паренек тихо разговаривал о чем-то с каким-то покупателем.

— Если хотите приобрести товар по дешевке, возьмите плоды второго сорта, — донеслось до слуха Сенди. Сделка состоялась, и Пит вновь сунул выручку себе в карман. Сенди понимал, что молчать больше нельзя. Переборов себя, он подошел к другу.

— Пит, чем это ты занимаешься? Ты не имеешь права продавать фрукты. И я видел, как ты присвоил себе выручку, — голос Сенди дрожал, но отступать было поздно.

— Не лезь не в свое дело, Сенди! — вскипел Пит. — Все равно все это вывозят на корм свиньям!

Сенди собирался что-то возразить, как вдруг к ним подошла миссис Флуд.

— Тебя ведь зовут Пит Барнс, не так ли? — устремив взгляд на Пита, строго спросила она. — Один из водителей сообщил мне, что ты продаешь второсортные фрукты. Ты поступил нечестно. Немедленно отправляйся в офис за расчетом и больше сюда не возвращайся.

Заикаясь, Пит пытался сказать что-то в свое оправдание.

— Человек со свинофермы забирает лишь малую долю этих фруктов, ту, которая окончательно испорчена и не подлежит переработке, — сказала миссис Флуд. — Однако большая их часть транспортируется в благотворительные учреждения: дома престарелых, приюты для сирот, церкви. Там их перерабатывают, после чего раздают нуждающимся. Случается, персонал этих учреждений не спит всю ночь, приготовляя фруктовое желе, варенье. Таким образом, молодой человек, вы их обкрадываете! И я хочу, чтобы вы незамедлительно покинули мой сад.

Сенди понял, что настал момент действовать. Его голос дрожал, однако он собрался с духом:

— Миссис Флуд, пожалуйста, позвольте Питу остаться. Я хочу помочь ему измениться к лучшему. Питу очень нужна эта работа. Его мать — вдова, а помимо него в семье есть младшие дети. Если вы дадите ему шанс, обещаю, что буду за ним присматривать. Я постараюсь помочь ему измениться к лучшему!

Подойдя к нему, Пит похлопал его по плечу. Краснея от стыда, он вынул из кармана деньги, и положил их на стол.

— Миссис Флуд, я... я поступил очень плохо. Я признаю это и обещаю больше так не делать. Пожалуйста, дайте мне еще один шанс.

Пит и в самом деле раскаивался в содеянном. Лицо миссис Флуд уже не выглядело таким строгим.

— Пит, я разрешаю тебе продолжить работать, но хочу, чтобы Сенди присматривал за тобою, как и обещал.

Запомни, второй шанс дается лишь однажды, — сказала она.

— А ты настоящий друг, — подмигнула она Сенди.

Миссис Флуд ушла, и Пит с благодарностью взглянул на друга.

— Спасибо, что не побоялся заступиться за меня. Я в самом деле хочу измениться в лучшую сторону.

Широко улыбнувшись, Сенди ободряюще похлопал Пита по плечу.

— Вот это да, будет, что вечером рассказать маме, — подумал он. — Думаю, она именно это имела в виду, когда говорила, что я должен стать для Пита положительным примером.

Порятунок

По обіді Петро Олександрович вирішив перепочити, але невдовзі прокинувся від свисту вітрових поривів. Глянув у вікно. Кошлаті хмари огорнули небо. Сонце визирало зрідка і здавалося бляклою хмарою. Море закипало, гуркотіло, буруни проносилися уздовж берега.

При згадці про сіті Петру Олександровичу стало не по собі. Хутко почав одягатися. Його пес Вірний насторожено дивився на господаря.

За хвилину човен уже був на плаву, і Петро Олександрович наліг на весла. Ходовий вітер допоміг наздогнати сіті. Вправними руками чоловік почав вибирати їх із човна. Білі гребені хвиль перевалювалися через борт, під ногами хлюпотіла вода. Довелося працювати ще швидше.

Поволі човен розвернувся бортом до хвилі, що набігала. Різкий удар — і чоловік умить опинився в жорстоких обіймах холодного моря. Намоклий одяг сковував рухи. Збагнув, що самотійно до берега не дістатися. Схопився за днище перекинутого човна, котрий тримався на плаву. Поштовхи хвиль віддаляли берег.

Сильний свист пронизав повітря. Вірний почув: господар кличе до себе. Миттю вискочив у сіні. На ходу двічі різко гавкнув. Це означало: за мною!

Вісім собак прожогом неслися до моря.

— До мене! — вигукнув Петро Олександрович.

Собаки стрімголов кинулися у воду. Хвилі їх порозкидали, але напрямок тримали один: до господаря. Іноді собаки зникали під штормовими бурунами, але із

сердитим гарчанням плвли. І от вони вже поруч.

— Взяти! — чоловік показав рукою на сіті.

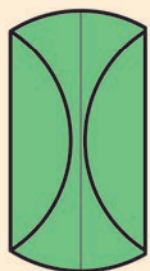
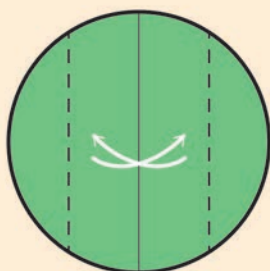
Петро Олександрович схопився однією рукою за сіті, другою — не випускав човна. Намагався врятувати його. Але повітря з-під човна поступово виходило, і він усе важчав і важчав. Потім різко хитнувся та пішов на дно.

Тіло чоловіка закоцюбло, тільки ногами сіпався, щоб не опинитися під водою. А берег, здавалося, наближався дуже повільно.

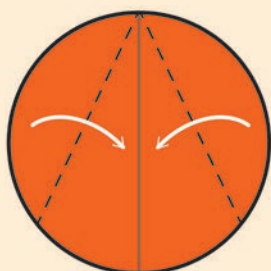
Нарешті нога торкнулася землі, проте сум'яття не залишало чоловіка. Не міг розтиснути пальців, щоб відпустити плетиво.

А собаки і на березі продовжували завзято тягнути сіті... Ось такі друзі!

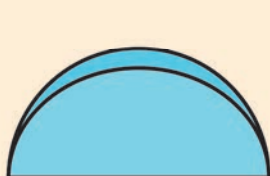
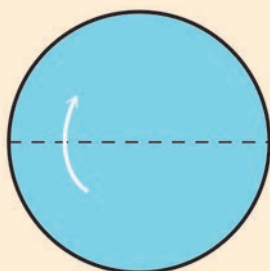
М. Яненко

Стены башни 1 — 3 детали разного размера

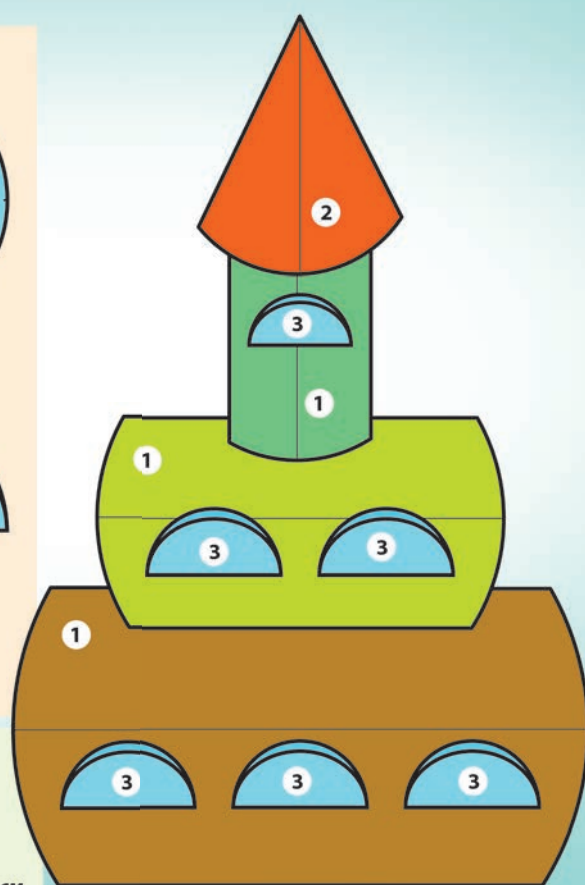
Крыша башни 2 — 1 деталь

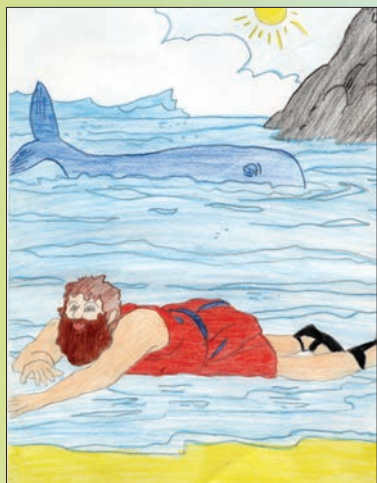

Окна 3 — 6 деталей

Вам понадобятся: один лист цветной плотной бумаги (картона) А-4

- 1 Стены теремка — 1 круг диаметром 15,5 см, 1 круг диаметром 12 см и 1 круг диаметром 7 см.
- 2 Крыша — 1 круг диаметром 8 см.
- 3 Окна — 5 кругов диаметром 4 см и 1 круг диаметром 3 см.

Анна Мартиненко

Настя і Сабріна Добра

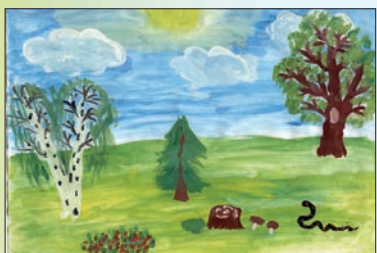
Марта Літвінчук

Давид Бобрик

Анастасія Плахта

Ілона Винниченко

Олександр Побігач

Елізар Кузьменко

Дарія Саліковська

Надія Гапко

Лілія Лопатинська

Матвеев Ярослав

Катя Божок

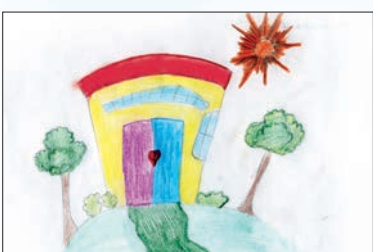
Ніна Клімович

Вікторія Скок

Аліна Бойко

Віктор Кос

Ірина Василенко

Єва Адаменко

Надія Горжу

Смотрите на телеканале «Надія»
HOPE.UA

ЛОМАСТЕР

неділя 14:00

Дитяча зустріч у майстерні «Ломастера»:
майструємо, граємо,
відгадуємо

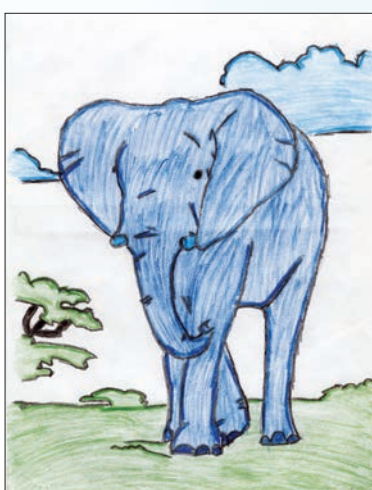
і просто ВІДПОЧИВАЄМО!

Малюнки читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Рувима Попадюка

Ілона Винниченко

Максим Іщенко

Ольга Галюк

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

